

lair

lair

Luca 8.41-56 prezintă minunata povestire a lui lair, mai-mare al sinagogii, căruia i-a murit fiica în vârstă de vreo 12 ani, de altfel singurul său copil. lair vine la Isus să-L roage să meargă acasă la el ca s-o vindece. Fiind reținut pe drum, mai înainte de a ajunge acasă la lair, îi iese cineva înainte să-L informeze că fetița deja murise. „Toți plângeau și o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plângeți, fetița n-a murit, ci doarme.” Ei își băteau joc de El, căci știau că murise. Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te!” (Marcu reamintește chiar termenii folosiți de Domnul: „Talita cumi”). Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce. Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.”

Aici se manifestă din nou tandrețea și simpatia mișcătoare a Domnului Isus, și trebuie să subliniem încă o dată că El este același și azi. Ați pierdut un copil scump? Să nu-l socotiți pierdut, pentru că Domnul vi-l va restitui, nu cum a făcut-o cu fiica lui lair, ci într-un mod cu mult mai măreț. După ce lov a pierdut toți copiii și toate bunurile sale, a primit îndoit decât tot ce pierduse. Mai mult, i s-au născut șapte fii și trei fete, nu dublu! (Iov 1.2, cf. 42.13). Primii copii nu fuseseră pierduți, ci s-au dus acasă înaintea tatălui lor, și i s-au mai născut uică pe atâția. Ce mângâiere să știm că Domnul Se ocupă de toți copiii noștri! El i-a răscumpărat cu sângele Lui, li iubește fierbinte și dorește să-i aibă lângă El pentru totdeauna.